

פעולה לשבת – אמון ואמונה

הקדמה: השבת בפרשת השבוע נקרא את פרשת וירא, ובה את עקידת יצחק. מתוך העקידה ננסה להתמקד בנקודה המיוחדת של אמון שהיתה לאברהם אבינו בקב"ה, אמון שנגזר מתוך האמונה הגדולה שאברהם היה שרוי בה, וננסה להתבונן ולחפש אותה גם בחיינו.

מהלך הפעולה:

- 1. נפתח את הפעולה במשחק:**
מעגלי אמון - נתחלק למעגלים של עד 9 ילדים, בנים ובנות בנפרד. החניכים צריכים לעמוד צפופים מאד אחד ליד השני. נבקש מכל מעגל מתנדב אחד שיעמוד בדיוק במרכז המעגל. על המתנדב לעמוד במרכז המעגל ולעצום עיניים. חשוב מאד שהמעגל יהיה צפוף ביותר, ככה שאין מרחק בכלל בין חניך לחניך. המתנדב שעומד בדיוק במרכז המעגל עוצם עיניים ונשען אחורה (בלי ללכת אחורה). על המתנדב להישאר בעמידה באותה נקודה במרכז המעגל ומתוכה להישען אחורה) מאותו הרגע לחברי הקבוצה יש תפקיד חשוב מאד, הם הידיים שתופסות את המתנדב, כאשר כל אחד מהחניך המתנדב נשען לכיוונו – אחראי להחזיק ולהעביר בעדינות קדימה את המתנדב לחניך שממול (בדחיפה עדינה ביותר). כך שהמתנדב במרכז המעגל הוא כמו "נחום -תקום" שזו לאן שמזיזים אותו, באמון מוחלט בקבוצה, ללא שליטה עצמית בתנועות הגוף שלו קדימה ואחורה (דגש זהירות): כל מעגל צריך פיקוח מדריך. על המדריך לפקח שהמעגל בטיחותי- כלומר צפוף ביותר, כל כתף של חניך נוגעת בכתף של החניך השני. דגש נוסף – שהחניכים יודעים שעליהם לשמור על החניך במרכז). כאשר מצליחים – והחניך במרכז מתמסר לגמרי והמעגל מצליח להניע אותו, אפשר להחליף למתנדב נוסף במעגל.
- 2. שיח- נשאל את החניכים שעמדו במרכז – האם הצלחתם לתת אמון מוחלט בחבריכם לקבוצה? האם הצלחתם להתמסר לגמרי? אם לא, מה הפריע לכם?**
נשאל את הקבוצה – מי שלא התנדב לעמוד במרכז, מדוע לא התנדבתם? מה כל כך קשה בלתי אמון? ממה מפחדים?
מכאן נפתח את נושא הפעולה עם החניכים – השבת כפי שאתם יודעים נקרא את עקידת יצחק. אחד הדברים הכי גדולים שאברהם אבינו היה צריך לעמוד בו זה האמונה בה'. להיות סמוך ובטוח שהצעד הדיי משוגע הזה כרגע, לא משנה כמה זה נראה מופרך, מנוגד לכל הגיון בריא ואנושי- אברהם נותן אמון וסומך על ה' שזה מה שנכון לעשות.
- 3. נלמד את הקטע בדף המקורות. חלק מהקטע במילותיו של הרב קוק, ועלול להיות ברמה גבוהה לחלק מהחניכים. שבטים בגיל קטן יותר יכולים לדון יחד על עקידת יצחק מתוך הכתוב בפרק כ"ב בספר בראשית. מה במעשיו של אברהם המתוארים מראה כי לאברהם היה ביטחון מוחלט ב-ה'?**
שבטים שלמדו את דף הלימוד, יכולים לדון בעקבותיו – מה אפשר ללמוד מהמקום שאברהם היה בו לפני העקדה? מתנועת הנפש שלו מול אלוקים? מה בתיאור המעשים שלו המחיש כמה הוא בטוח, ויכול להישען על דבר ה' ללא מורא וללא ספק? האם אנחנו, גם היום, גם בגיל הזה, יכולים כך לבטוח בה'? מה מונע מאיתנו? מה אפשר לקחת מאברהם שכן הצליח ללכת באמון מלא בה', בלי ספקות?
- 4. סיכום – בדור שלנו קל להרגיש רחוקים מ-ה'. בשונה מאברהם, שממש הצליח לשמוע את הקב"ה מדבר אליו – לנו קשה מאד להרגיש שה' שומע אותנו – ובקשר ישיר איתנו. ובכל זאת – אברהם מלמד אותנו שיעור גדול בלתי אמון. שגם אם לפעמים נראה לנו שה' לא נמצא. לא שומע אותנו.**

לא רואה אותנו – בכל זאת צריך לזכור שמאחורי "הקלעים" הקב"ה שם, מכוון אותנו, משגיח ושומר.

שבת שלום!

לשאלות הערות ומחשבות על הפעולה – שלחו לנו הודעה באינסטגרם או בטיקטוק של חדר השאלות!

[חדר השאלות באינסטגרם](#)

[מוזמנים גם לטיקטוק שלנו](#)